

Motion till riksdagen 2009/10: MJ281

av **Siw Wittgren-Ahl m.fl. (s)**

Nationell strategi för bekämpning av den spanska skogssnigeln

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en nationell strategi beträffande den spanska skogssnigeln.

Motivering

Den spanska skogssnigeln hittades första gången i Sverige för drygt 30 år sedan. Ingen tycks då ha anat dess aptit, livskraft och aggressivitet. Det är inte utan anledning som den också kallas mördarsnigel. Denna snigel kan fullständigt massakrera de flesta av våra växter i trädgården, särskilt starkt lukande växter som lök, tagetes och kryddväxter. Även trädgårdsnäringen och jordbruket drabbas av stora skador på grund av denna snigelarts framfart.

Den spanska skogssnigeln – mördarsnigeln – tilläts sprida sig med människans omedvetna hjälp genom transporter av jord, växter och trädgårdsavfall. På 1990-talet hade sniglarna blivit så många att deras skadeverkan och förökningsförmåga på allvar började uppmärksammas, och under de senaste åren har de blivit en stor plåga. Särskilt under fuktiga och svala somrar kan den fortplanta sig med häpnadsväckande hastighet. Problemen med den spanska skogssnigeln har gång efter annan tagits upp även i riksdagen i form av frågor och motioner. Det har emellertid inte resulterat i några konkreta åtgärder.

Sverige är inte ensamt om att ha besvär med den spanska skogssnigeln. Den förorsakar problem även i Danmark och Norge liksom i Mellan- och Centraleuropa. Grundorsaken till problemen är att det saknas naturliga fiender som kan balansera snigelns stora förökningsförmåga.

I våra grannländer finns särskilda jordbruksforskningsinstitut som sysslar med frågor av praktisk betydelse. Dessa institut har engagerat sig i bl.a. information och bekämpning av den spanska skogssnigeln. Norska forskare

Fel! Okänt namn på

deltar dessutom i ett internationellt flerårigt forskningsprojekt kring den spanska skogssnigeln. I Sverige har däremot snigelproblemet bedömts som mindre viktigt därför att det tidigare bara har berört fritidsodlare och för att det inte har presenterats några tillräckligt intressanta forskningsprojekt för forskningsråd och liknande finansiärer. Sverige har erbjudits möjlighet att vara med i det internationella projektet, men svenskt deltagande har enligt uppgift inte kunnat finansieras.

När åtgärder riktade mot den spanska skogssnigeln tidigare har diskuterats har det hänvisats till utredningar och uppdrag rörande nya arter i landet. Men den spanska skogssnigeln har redan så stor spridning att den inte är aktuell för skyddsåtgärder mot nykomlingar. Den har heller inte bedömts hota de nationella miljömålen och finns inte upptagen på listor över skadegörare som ska bekämpas. Därför anser sig olika myndigheter inte ha skyldighet att agera.

Den spanska skogssnigeln kan alltså sprida sig fritt och med förödande effektivitet härja i en hela tiden ökande andel av landets trädgårdar, handels-trädgårdar och jordbruk. Den förefaller också gynnas av den pågående klimatförändringen. Men det är oklart hur långt norrut i landet den kan tänkas bli ett problem, vilket i sin tur kan vara beroende av i vilken utsträckning den kan få avkomma vid korsning med svenska skogssnigelarter. Inga vetenskapliga försök görs beträffande bekämpning, varken med godkända preparat, ännu inte godkända preparat (godkända utomlands) eller preparat som tillfälligt prövats och sägs ha haft effekt.

Mot bakgrund av att såväl yrkesmässig odling som fritidsodling kan förväntas få fortsatt växande problem med den spanska skogssnigeln och att hittills otillräckliga åtgärder vidtagits från svensk sida bör riksdagen i skrivelse till regeringen påtala behovet av en nationell strategi beträffande den spanska skogssnigeln. En sådan strategi bör innefatta både internationellt erfarenhetsutbyte och inhemska försök med bekämpning. Vidare bör ingå information till yrkesodlare och fritidsodlare och även en bättre övervakning av snigelns fortsatta spridning.

Stockholm den 30 september 2009

Siw Wittgren-Ahl (s)

Alf Eriksson (s)

Ronny Olander (s)